

סגרת הגוססת

הכנסת שולמית אבררביע, אני מבקש ממך שלא להיכנס לאולסי-המליאה עם גמל. היה זה רמז שקוף למסיבת העתונאים שקיימה ר"ץ, מיפלגתה של שולמית אלונגי, יום קודם לכן, בה הודיעה שורה של שייכים בדואים על החלטתה להצטרף דור-קא אל שולמית אלונגי, "מפני שהיא מייצגת את האינטרסים של הבדואים יותר מכל מפלגה יהודית אחרת."

באותה הזדמנות טופר גם מדוע נדחתה האפשרות למזג את ר"ץ עם הפנתרים השחורים. האות של הפנתרים-השחורים בבחירות הקודמות היתה ז', הסביר אחד החכ"ים, "אם היו מתאחדים עם רשימת שולמית אלונגי, היו אותיות הרשימה הר"ץ צריכות להיות "ז'ר"ץ".

השרים אלון, צדוק וברילב לא יכלו עוד לשלוט בעצמם, התגלגלו מצחוק. החאן כולו יצא מגידרו. לגבי טוביה, היה זה, ללא ספק, יומו הגדול ביותר. מי שהצליח גם הוא להצחיק את החבר'ה היה העיתונאי גדעון רייכר, מן האנשים האהודים ביותר במינוחן החכ"ים. הוא חילק הערכות של בית-ספר לחברי-הכנסת. בין השאר אמר: "שימחה ארליך — היר"בה להעתיק מהתלמיד מנחם בגין; יצחק רפאל — עולה לשנת-הלימודים הבאה, אך לא בבית-ספרנו; גאולה כהן ומאיר פעיל — זקוקים לטיפול במיסגרת החינוך הר"מיוחד; יוסי שריד — היה תלמיד טוב וממושע, אבל בסוף שנת-הלימודים הת-חבר עם חברה רעה; יוסף קרמרמן — נעדר מהשעורים, כנראה בגלל קשיים כס-פיים בבית; שימעון פרס — ניסה לארגן את התלמידים נגד המורה."

וזה עוד לא היה הכל. בין הנוכחים הועבר דף, ובו נתבקשו להשיב על שאלות שנוסחו בקפידה על-ידי חכ"ם יוסי שריד. ואלה תוצאות המישאל:

- מיהו החכ"ם הטוב ביותר — יחזקאל פלומין.
- החכ"ם האלגנטי ביותר — אורה נמיר, משה שחל וזלמן שובל.
- החכ"ם האדיב ביותר — מאיר פעיל ומנחם בגין.
- חסר חושי-ההומור: יצחק רבין נבי-חר פה-אחד.
- חכ"ם רגשני ביותר: גאולה כהן.
- עם מי היית רוצה להיות על אי-בודד: עם יגאל הורוביץ, בגלל הקרמבו.
- כך מתה הכנסת השמינית — במיתת נשיקה עליונה. איש לא הצטער על כך. אפילו אותם החכ"ים שידעו כי זוהי הפעם האחרונה שהם משתתפים במסיבת-סיום של כנסת כלשהי.

שרות ישי

לעיוור רונן מסיעת וחכ"ם פסח גרוי האלגנטי גובר על למרות עידוד הליו. ניצח צווחו בהיסטוריה: "אויאה מה קרה, גרופר אכל אותה!" גרופר, שהוא יו"ר מועצת היינות, נידב למסיבה בקבוקי-יינו. חכ"ם יגאל הורו" ביץ נידב מוטישוקולד ואילו החכ"ים שהם פרדסנים תרמו תפוחים.

זה השר ברילב אשר הציל את המצב. אבל מי שהציל את המצב באמת ובי-תמים היה השחקן טוביה צפיר. נרגש מאד עמד טוביה מול הנכבדים ואמר: "קצת קשה לי להביט בראי". טוביה פשוט "השכיב" את הנוכחים על הארץ כשי-הוא מחקה את ראשיהממשלה יצחק רבין — שנעדר עקב ישיבה שבה השתתף בתל-אביב — את שימעון פרס ואת אריק שרון. הוא הגדיל לעשות כי-שחיקה את מנחם בגין, באמרו: "חרתי

יגאל הורוביץ, שהוא בעל בית-חרושת למור-נידב מוטישוקולד; חכ"ם בן-ציון חלפון לי אבטבי, הפרדסנים, נידבו אשכוליות ותפוחים פסח גרופר, שהוא יו"ר מועצת היינות, גייס אדום-האדום.

שריד התנדב לשמש יו"ר ועדת-התרבות הר"ת, ואירגן — יחד עם העיתונאים גדעון רייכר ותבורי — את התוכנית האמנותית. היתה גדושה. העיתונאי דני בלון ערך חי-יגנון, "מי אמר למי", ואהוד אולמרט גילה בקי-לתירגילה וענה על כל השאלות. אריה האן את מצבם הקשה של היועצים הפרלמנטריים, רשאים לקרוא קריאות-ביניים וסיפר כי פעם, לוי אשכול המנוח, לא יכול להתאפק ופלט כונו, אשכול פנה, ואמר: "חברי-הכנסת אורי-אתה טועה", אבנרי לא הבין מה אשכול רוצה והחל מתווכח עם ראשיהממשלה, עד שניגש ונעצו הפרלמנטרי, עורר-הדין אמנון זיכרונגי, לו במה מדובר.

כיום יהודה בן-מאיר ומאיריקה פעיל נתבקשו — כל אחד נאום של האחר. בן-מאיר התקשה את נאומו של פעיל בגנות גושי-אמונים, אך קרא ברגש רבא את נאומו של בן-מאיר בעד-ליות ביהודה ושומרון.

חכ"ם שולמית

אבררביע

שהי הציץ לארגן תחרות נשיקות בין חברי-כנסת לחברותיה. גאולה כהן, הפעילה כליכך בי-המליאה, סירבה בתוקף לשתף פעולה, כמוה-הכנסת אורה נמיר, ואפילו שולמית אלונגי, ברד-כלל על כל עגלה, התנגדה להשתתף-קייחברה.

ואם הכנות לא משחקות — משחקים הבנים. זי שריד ואהוד אולמרט השתעשעו להם בלפור-נים. השר ברילב היה מתוח עדיכדי-כך שלא-תר. הוא מסר את הסיגר שלו ליועצו, בועז-ם. וזה פוצץ בו את בלונו של שריד. שוב היה

צוחק הצוחק אחרון

חכ"ם גדעון האוזנר וחכ"ם משה ניסים מת-מוגנים מצחוק למראה תחרות הורדת-הידיים המתנהלת על הבימה. חברי הכנסת הוכיחו, במסיבה שלהם, כי הפרלמנט-הישראלי אינו מוסד מורס מעט, וכי חבריו יודעים לעיתים גם לשמוח ולהצגו.

התלמידה

החדשה היתה הר"ח"כית ציטה לינקר, שמה נזכר פעמים רבות במהלך המסיבה, והיא זכתה בתואר "מיס אלגאנט".

השר השד

שר החוץ יגאל אלון, מפקד הפלמ"ח לשעבר, היה ממארגני השירה. לידו יעל לבנטל, ממזכירות המשרד.